

Publicerad 2015-01-24 15:52 av zamillans

Kommer jag sörja

Du har tagit bitar av min själ, bit för bit. Du har huggit den i bitar, tuggat på den och spottat ut den.

Du har slitit med min kropp som slarvsylta kastat mig upp och låtit mig falla från skyn utan att titta tillbaka.

Ingen fanns där och tog emot mig.

Du har låtit mig ligga i mörker i skräck och rädsla av att du ska komma in och hämta mig.

Du har tagit på mig, förnedrat mig och kränkt mig.

Du har fått mig att erkänna brott och synder jag inte gjort för att du skulle få straffa mig för dina lustars skull.

Du har gett mig ärr i själen.

Mitt liv har jag levt i förnekande och aldrig levt fullt ut, aldrig älskat eller litat på någon. Ingen har fått se min slitna själ.

Jag har inte träffat dig på över tjugo år, men blir ett litet barn igen med samma flytkänsla i kroppen då ditt namn nämns.

Inget har förändrats.

Jag är samma trasiga barn som du skadade och förstörde.

Du ligger nu för döden, min första tanke var, skönt!

Men du kommer fortfarande åt mig!

Kommer jag sörja den far jag inte hade eller sörja för att du ärrade mig för livet.

Kommer jag sörja alls?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren zamillans med Poeter.se id #47493 innehar upphovsrätten